

מ"ת 47711/03 - רשות המיסים-מע"מ:היחידה המשפטית לתיקים מיוחדים נגד מוחמד נдал טחאן

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 15-03-47711 רשות המיסים-מע"מ:היחידה המשפטית לתיקים מיוחדים נ' אבו
קטר(עציר) ואח'
בפני כבוד השופט נווה בן אור

רשות המיסים-מע"מ:היחידה המשפטית לתיקים מיוחדים
באמצעות עו"ד יהונתן גולן

נבדך
ג'udge
על ידי ב"כ עו"ד מוחמד חלאילה ועו"ד ליזה זלטין

המבקשת

נגד

המשיב

החלטה

בהחלטתי מ-29.3.2017 קבעתי כי המשיב יכול להיות נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני תחת מעצר בין כותלי הכלא, בכפוף לתנאים נוספים ובכללם הפקדה כספית בסכום של 150,000 ₪.

עררים שהגישו שני הצדדים נדחו על ידי בית המשפט העליון (כב' השופט י' דנציגר) בבש"פ 2891/17 מ-2017.

על אף האמור, המשיב (נאשם 5 על פי כתב האישום), לא עבר למעצר בפיקוח אלקטרוני מן הטעם שלא הפקיד את הסכם הנדרש. המשיב פנה בבקשת לעיון חוזר, בטענה כי אינו יכול לעמוד בדרישה האמורה, והציע כי חלף ההפקדה יעשה שימוש בנכסים שננתפסו על ידי המבקשת בתפיסה זמנית, לשם חילוטם עם סיום ההליכים, ככל שהמשפט יסתום בהרשעתו.

בתגובה המבקשת לבקשת נתען, כי הרכוש שננתפס מן המשיב כולל אר רוק שני כלי רכב, השווים למשיב ולאחיו (הנאשם אף הוא), ואשר שווים הכול מוערך בכ-225,000 ₪. יותר, כי המבקשת התנגדה, על דרך העקרון, לבקשת לעשיות שימוש דוAli ברכוש שננתפס, והסתמוכה על החלטות של בית המשפט העליון בבש"פ 13/8577 מדינת ישראל נ' יעקב ברגר (26.12.2013) ובבש"פ 3120/06 מדינת ישראל נ' סמיון בניאורשוולי (9.8.2006), מהן עולה כי הכלל הוא שאין לעשות שימוש בנכסים שניתן לגבייהם צו חילוט זמני לצורכי ערובה.

בבקשת לעיון חוזר נתען, כי עונשים שהוטלו על נאשמים אחרים בפרשה, שכבר הורשו, לא עלו על כמה מאות אלפי שקלים וכי יתר הנכסים שננתפסו להם הוחזרו. בפרט הפנה ב"כ המשיב לעניינו של אנדרו בשיתי. עוד נתען, כי בנוסף

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או © verdicts.co.il

לכל הרכב האמורים, ניתן להציג כענובה זכויות בchnerות שרכש המשיב בסכום של כ-000,292 ₪.

בתגובה לאמור לעיל טענה המבוקשת כי אין היא סבורה שיש מקום לחשוף את הפרטים הנוגעים לשווי נכסיו של אנדרו בשתי משיקולים של צנעת הפרט, אולם מכל מקום שווי הרכוש שהבעלויות בו יוחסה לאותו נאשם ואשר נתפס בהליך הזמן, לא עולה על 100,000 ₪. ב"כ המשיב חלק על האמור והפנה להודעות שונות מפיו של אותו בשית', במסגרת נחקר על נכסיו וטען כי קנה בית פרטיז בראש אל עמוד בסכום של 300,000 ₪, כי בידו מספר כל רכב שוואים הכללו הוא כ-000,307 ₪ וכי רכש חלקת אדמה ברמהה תמורת 40,000 ₪.

במהלך הדיון הראשון שהתקיים בבקשת האמורה טענה המבוקשת כי החנות הנזכרת לעיל כלל אינה יכולה לשמש בטוחה באשר המשיב התכחש לבועלתו בה במהלך חקירותיו וטען כי אין לו בה כל זכויות; כי חומר הראיות מעלה כי דווקא לנאים 1 בכתב האישום יש זיקה לנכס האמור, וכי שווייה המוערך אינם עולה על כ-95,000 ₪. בכל הנגע להתרעמותו של ב"כ המשיב על כך שערוך כל רכב שנטאפו הולך וירד עד מהה ב"כ המבוקשת על כך שביקשה הוראות למכירתם על מנת שלא יפגע ערכם אולם לא ניתנה בקשר לכך החלטה אופרטיבית.

ב"כ המשיב ביקש שהוות על מנת שיוכל להתייחס לטענות הנוגעות לחנות ולפיכך קיימי דיון נוסף בבקשתה. בדיון שהתקיים היום הציג ב"כ המשיב הודעה החתומה על ידי ב"כ נאים 1, בה הוא מודיע כי למרשו, נאים 1, אין התנגדות כי החנות תשמש ערובה להבטחת תנאי שחרורו של המשיב. בנוסף הפנה לחוות דעת שמאית שהוגשה במסגרת הליכי החילות זמני, על מנת להראות שהנסיבות מתייחסת למחייו נכס תפוס בעוד שהחנות הנדונה אינה כפופה לזכויות של איש.

לאחר ששלמתי את טענות הצדדים הגעתי למסקנה כי דין הבקשה לעיון חוזר להידוחות. החלטתי מ-29.3.2017, על תנאי, לנודעה להבטיח פיקוח הדוק על המשיב, כאשר הבאתי בחשבון את הקשיים הכרוכים בהטלת פיקוח אלקטרוני, והמעלים כי אין מדובר בפיקוח "הרמטי" בשל מיקומו של הנכס בו יתקיים הפיקוח. על מנת לאפשר את המרת המעצר בין כותלי הכלא למעצר בפיקוח אלקטרוני, סברתי כי איזונם של הקשיים הנובעים מתנאי הפיקוח "עשה בדרך של הפקדת ערובה ממשמעותית. בית המשפט העליון, כאמור לעיל, דחה את העירומים שהוגשו על ההחלטה זו.

ההצעה שבאה עתה, לעשות שימוש דוائي ברכוש שנטאפו במסגרת הליכי החילות זמני, אינה נמצאת בעניין מתאימה, בהינתן הרכוש הדל, יחסית, שנטאפו ובשים לב לכל ולפי רק במקרים חריגים יעשה שימוש דוائي בנכסים כאלה. לא מצאתי כי עניינו של בשית' יכול לשמש תשתיית להכרעה בענייננו. גם שבשיתי התייחס, בחקירותיו, לנכסים שונים, נטען כי הרכוש שנטאפו ממנו לשם חילות אינם עולה על 100,000 ₪. החנות המוצעת נתפסה מידיו של נאים 1 ומ שכן העובדה שהוא מסכים כי תשמש ערובה לשחרורו של המשיב אינה גבוהה או מורידה. לכן יש להוסיף כי טוב הבעלות בה אינו ברור עד תום. הינו האם מדובר בחנות שנרכשה בדמי מפתח או שמדובר בחנות המצודה בעועלות מלאה של מאן דהוא, טעונה בירור.

משכך, הבקשה נדחתת.

המציאות תמציא העתק מ于此 החלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ל' ניסן תשע"ז, 26 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.